

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1823/2020
08.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Соња Хаџи Борјановић, адвокат из ..., против туженог „КЛИНИЧНОГ ЦЕНТРА ВОЈВОДИНЕ“ у Новом Саду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3837/19 од 09.03.2020. године, у седници одржаној 08.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3837/19 од 09.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2195/18 од 16.07.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиле и поништено као незаконито решење туженог број .. од 09.05.2017. године, што је тужени дужан трпети и спровести. Истом пресудом обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 276.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3837/19 од 09.03.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2195/18 од 16.07.2019. године, тако што је одбијен тужбени захтев за поништај као незаконитог решења туженог број .. од 09.05.2017. године и обавезивање туженог да то трпи и спроведе. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је обавезана тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 273.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана под претњом извршења. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара, у року од 8 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничког поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Према правном ставу Врховног касационог суда, ако је у поступку покренутом после 01.02.2012. године другостепени суд одлуком донетом после 31.05.2014. године преиначио одлуку и одлучио о захтевима странака или усвојио жалбу, укинуо одлуку и одлучио о захтевима странака, изузев ако се ради о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, о споровима мале вредности, о парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија није дозвољена, дозвољеност ревизије треба ценити према одредби става 1. тач. 2) и 3) члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Тужба у овој парници поднета је 24.07.2017. године, са захтевом за поништај као незаконитог решења туженог од 09.05.2017. године, којим је тужиљи, због учињене повреде радне дисциплине предвиђене уговором о раду, на основу члана 179а став 1. тачка 3) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 75/14), изречена опомена са најавом отказа.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости решења којим је тужиљи, због учињене повреде радне дисциплине предвиђене уговором о раду, изречена опомена са најавом отказа. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, па зато ревизија тужиље није дозвољена.

Правно дејство ове посебне норме искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Имајући у виду предмет спора, у овој парници из радних односа не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, тако да ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић